

opusdei.org

Duch

Opus Dei pomaga spotkać Chrystusa w pracy, w życiu rodzinnym i w innych codziennych zajęciach.

21-10-2002

Wszyscy ochrzczeni są powołani do pójścia za Chrystusem, do życia chrześcijańskiego i do głoszenia Ewangelii. Celem Opus Dei jest przyczynienie się do tej posługi ewangelizacyjnej Kościoła Katolickiego, ucząc wiernych każdego stanu życia w zgodzie z wiarą w zwykłych okolicznościach, a

szczególnie poprzez uświęcanie pracy.

Niektóre cechy ducha Opus Dei:

Synostwo Boże: „Synostwo Boże jest podstawą ducha Opus Dei”, głosi jego założyciel. Od chrztu świętego chrześcijanin jest synem Boga. Formacja przekazywana przez Prałaturę wzmacnia u wiernych żywe poczucie godności dzieci Bożych i pomaga żyć w zgodzie z nią. Rozpala zaufanie Bożej Opatrzności, prostotę w obcowaniu z Bogiem i z innymi, głębokie poczucie godności osobistej i braterstwa z ludźmi, prawdziwą miłość chrześcijańską do świata i do jego stworzeń, pogodę ducha i optymizm.

Zwyczajne życie. „Musimy się uświęcać wśród rzeczy materialnych, służąc Bogu i wszystkim ludziom.” – mówił św. Josemaria. Rodzina, małżeństwo, praca, zadania spełniane w każdej chwili są

zwykłymi możliwościami obcowania z Jezusem i naśladowania Go, starając się doskonalić serdeczność, cierpliwość, pokorę, pracowitość, sprawiedliwość, radość i ogólnie cnoty ludzkie i chrześcijańskie.

Uświęcanie pracy. Szukać świętości w pracy oznacza starać się wykonywać ją dobrze, z kompetencją zawodową i ze zmysłem chrześcijańskim, czyli z miłości do Boga i dla służenia ludziom. W ten sposób zwykła praca zamieni się w miejsce spotkania z Chrystusem.

Modlitwa i ofiara. Środki formacyjne Opus Dei przypominają o potrzebie dbania o modlitwę i pokutę, które są niezbędnymi elementami życia chrześcijańskiego. Wierni Prałatury uczestniczą codziennie we Mszy świętej, poświęcają pewien czas na czytanie Ewangelii, przystępują często do sakramentu spowiedzi, praktykują

pobożność maryjną. Dla naśladowania Chrystusa starają się też ofiarować małe umartwienia, szczególnie takie, które ułatwiają spełnianie obowiązków i uprzyjemniają życie innym, jak np. post i jałmużna.

Jedność życia. Założyciel Opus Dei wyjaśniał, że chrześcijanin nie może „prowadzić podwójnego życia: z jednej strony życia wewnętrznego, związanego z Bogiem; a z drugiej, osobno, życia rodzinnego, zawodowego czy społecznego.” Wręcz przeciwnie, zaznaczał św. Josemaria, „jest tylko jedno życie, uczynione z ciała i ducha, i ono właśnie musi być – duszą i ciałem – święte i pełne Boga.

Wolność. Wierni Opus Dei są obywatelami, którzy cieszą się tymi samymi prawami i posiadają te same obowiązki co podobni im inni obywatele. Jeśli prowadzą

działalność polityczną, ekonomiczną, kulturalną, itp., działają z tą samą wolnością i odpowiedzialnością osobistą, bez wciągania Kościoła czy Opus Dei w swoje decyzje ani przedstawiania ich jako jedynych prawidłowych w świetle wiary. Tak wyraża się szacunek dla wolności i cudzych opinii.

Apostolstwo. Kto poznaje Chrystusa, odkrywa skarb, którego nie może zatrzymać dla siebie. Chrześcijanie są świadkami Jezusa Chrystusa i szerzą jego przesłanie pełne nadziei wśród krewnych, przyjaciół i kolegów z pracy, za pomocą przykładu i odpowiednich słów. Mówi założyciel: „Idąc ramię w ramię za tymi samymi dążeniami z naszymi kolegami, przyjaciółmi czy krewnymi, będziemy mogli pomóc im dojść do Chrystusa.” Ta chęć odkrycia innym Chrystusa jest nieodłączna od pragnienia

rozwiązania potrzeb materialnych i
problemów społecznych otoczenia.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/duch/](https://opusdei.org/pl-pl/article/duch/) (20-03-2026)